

ВОЇНИ УЛЬТРАМАРА

ҐРЕМ МАК-НІЛЛ

MOLTAR
COMICS

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Сорок перше тисячоліття. Більше ста століть Імператор нерухомо сидить на Золотому Троні Терри. Він – владар людства волею богів та повелитель мільйонів світів завдяки могутості його невиснажених армій. Зогниле тіло, невидимо змучене зладою з Темного Віку Технології. Мертвотний повелитель Імперіуму, якому щодня приносять у жертву тисячу душ, щоб він так ніколи й не упокоївся.

Та навіть у невмирущому стані Імператор несе свої вічні катування. Могутні бойові флотилії долають населений демонами зловонний Вар, єдиний шлях поміж далекими зірками, що його освітлює Астрономікан – психічне уособлення волі Імператора. Величезні армії у незлічених світах дають бій ув ім'я Його. Найвеличнішими серед Його солдатів є Адептус Астартес, космодесантники, створені біоінженерією суперлюди. Їхніх товаришів по зброї – легіони: Астра Мілітарум та незлічені Сили Плаватарної Оборони, неситуща Інквізиція та техножерці Адептус Механікус і багато інших. Але попри величезну кількість, вони зледве стримують постійну загрозу з боку чужинців, еретиків, мутантів – і ще страшніших ворогів.

Бути людиною в такі часи означає бути одним серед незлічених мільярдів. Жити за найжорстокішого й найкривавішого режиму, що його тільки можна уявити. Це – історії тих часів. Забудьте про силу технології та науки, бо так багато було забуто і втрачено навиків. Забудьте обіцянки прогресу та розуміння, бо з похмурому майбутньому є лише війна. Поміж зір немає миру, лише вічна війна й різанина – та смх спраглих богів.

ЛЕВІАФАН

У кузні луною ширився брязкіт заліза об сталь. Повітря тремтіло від спеки, й Уріель пітнів, працюючи вузьким молотом із пласкою голівкою над відрізком помаранчево-червоного металу, закрутуючи його краї, щоб їх не покрутило, коли настане час витягувати клинок його нового меча.

Він працював молотом уздовж лева, тримаючи температуру сталі якомога рівнішою. Від надмірного розжарювання та могла загорітися, а тоді домішки у металі піднімуться на поверхню лева, і меч стане ламким. І навпаки, надмірне охолодження могло деформувати сталь та утворити тріщини, які значно ослаблюють клинок.

Упевнившись, що метал готовий до витягування, Уріель поклав його на ковадло під зручним кутом і заходився відбивати один край. Він виводив і випрямляв утворювані нерівності, постійно обертав лево та повторював усе спочатку.

Уріелеві м'язи змучилися за довгий день, а легені з кожним вдихом обпікала гаряча пара. Крізь відкритий дах лилося зоряне сяйво, а з гір долинавтеплий подих вітерцю, напоєного ароматом вічнозелених гірських ялиць. Уріель не спав уже шість днів, адже час, проведений на Макраггу, варгував кожної прожитої хвилини. Більшість цього часу він реорганізовував Четверту Роту після експедиції на Павоніс і проводив посвяти до неї нових членів із резервних рот, але потурбувався і про те, аби приділити час роботі у ковальських залах Майстрів.

Уріель мав закінчити меч до ранку. На Четверту Роту знову чекало завдання, цього разу – у віддаленій системі Тарсис Ультра, і капітан був рішуче налаштований закінчити зброю до відбуття.

Повернувшись із Павоніса, він одразу ж помістив металевий знак із гробниці Ночевісника у найглибше сховище під Фортецею Гери. Знятий із гробниці К'тана, метал став цілковито інертним і несприйнятливим до будь-яких ауспексів, якими володів техдесантник Гарк. Він опирався будь-якій зброї, жару горнила та іншим впливам, нагадуючи звичайний шматок різьбленого срібла. Після зникнення свого диявольського господаря метал став звичайним воєнним трофеєм, однак залишати такого штибу артефакт без охорони видавалося надто небезпечним, тож Уріель повважав за найліпше – навіки запечатати його у глибинах Фортеці Гери.

Позбувшись таким чином від знака Ночевісника, Уріель узяв зламаний клинок капітана Ідея та відніс його до найбільш шанованого релікварію Роти.

Він згадав колишнього капітана і хоч досі тужив за загибеллю свого друга й наставника, однак усвідомлював, що вже вжився у роль капітана Четвертої Роти.

Ідей добре навчив його та показав цінність мислення поза строгими приписами Кодексу Астартес – священного писання, вигвореного самим примархом Ультрамаринів Робутом Гілліманом. Уріель ніколи не подумав би відкинути вчення Кодексу, однак тепер

добре розумів, що мусить існувати спосіб слідувати духові Кодексу, коли не його букві.

Пасаній, його найдавніший і найбільш довірений приятель, беззастережно погодився з командуванням Уріеля. Він залишався єдиним його товаришем упродовж їхнього навчання, який достатньо звик до менш традиційного стилю керівництва капітана Ідея та, послуговуючись практичним сержантським складом розуму, усвідомлював необхідність адаптуватися до змін на полі бою. В той час як Леарх, інший Урієлів ветеран-сержант, не приховував осуду подібних методів, і хоч і слухався капітана, як того вимагав Кодекс Астартес, однак не погоджувався з необхідністю відхилитися від священного вчення примарха.

Концепція беззаперечного дотримання приписів Кодексу так сильно вкорінилася, що Уріель досі чудувався власній сміливості порушити вчення. Чи вірне рішення він прийняв на Павонісі? Чи вдалося би зберегти більше життів, якби він не виявив ініціативу? Ні, розважив Уріель. Якби він не втрутився, світ Павоніса згорів би у полум'ї Екстермінатусу інквізитора Барцано, і капітан не міг примусити себе повірити, ніби цей людський вчинок був хибним.

Але куди приведуть такі маленькі кроки на шляху, який більшість Ультрамаринів назвали б еретичним? Чи ті космодесантники, котрі відвернулися від світла Імператора й вирушили за Великим Зрадником на війну так багато століть тому, робили такі ж кроки, до всього вірячи, що вчиняють як краще? Скільки з них полягло, навіть не усвідомивши цього?

Мала існувати золота середина. А якщо вона існувала, Уріель вирішив її дошукатися. І це було найменше, що він завинив пам'яті Ідея.

Уріель відкинув важкі роздуми та здійняв осяйний клинок, перевіряючи, чи належної меч довжини та чи ретельно він збалансований. Тоді кивнув сам собі та розшукав на столі серед нагромадження найрізноманітніших щипців, валиків, пробійників, молотків, напилків і шліфувальних каменів менший молот.